

„AZ IDŐKÖZEL VAN”

(Szemelvények a végidők közeledtét jelző figyelmeztetésekből)

A szellemi irodalom önmagát harmadik kijelentésként és a végidőket megelőző szellemi kiadásnak definiálja. Anélkül, hogy konkrét időpontok találgatásába bocsátkoznánk (hiszen számos tévesnek bizonyult jóslat látott napvilágot korábban különböző szekták és vallások által), közreadjuk ezeket a figyelmeztetéseket annak érdekében, hogy ki-ké értelmezze azokat saját felfogása és hite szerint. Kétségtelen tény, hogy az emberiség eljutott saját élőhelyének visszafordíthatatlan tönkretételéhez és válságba sodorta önmagát. Mégis a válságot előidéző káros irány megmentésére törekszik – további válságok csíráját magában rejtő módszerekkel, ezzel csak felgyorsítja saját pusztulásához vezető folyamatokat....

„Az Utolsó óra munkásaihoz” I. kötet:

Ahogy az Úr Jézus Krisztus a megbocsátó Atyát hirdette, a szellemtan, az Úr Jézus Krisztus üzenete, még tovább megy. Megtérést sürget, és bocsánatot sok olyan bűnre, amelynek jóvátételére már idő nem lesz, **mert a mennyei kapuk egyszer bezárulnak, és azontúl csak a természettörvény, az ok-okozati törvény rideg rotációja gördíti előre tovább a földet, amely kegyelmet nem ismer. Amely a fogat fogért, szemet szemért elve szerint minden kímélet nélkül fogja végrehajtani a maga munkáját akkor, amikor a büntetés angyala, az igazság angyala pallosát kezébe veszi.**

A szellemtan megtérést sürget, és óva inti az embereket, hogy az idő közel van s a kegyelmi idő a megtérésre lejár! Akinek füle van a hallásra, hallja meg!

**

A ti írásaitokban ez van írva: „Térjete meg, mert az idő közel van.” És amikor mi azt mondjuk, hogy az idő közel van, ez nem azt jelenti, hogy az idő távol van, és talán évezredek állnak még rendelkezésre. Gondoljatok csak arra, hogy ha mi leszállunk közétek, és emberi szervezettel, emberi aggyal, emberi nyelvvel próbáljuk elöttetek érzékelhetővé tenni azokat a szellemi igazsá-

gokat és szellemi történéseket, —amelyeket, óh, bár tudnánk közvetlenül a lelketekbe beültetni! — akkor mi számolunk az emberi felfogással, az emberi fogalmakkal addig a rövid ideig, míg alámerülünk az eszköz külön lelki világába, amely világból hozzátok beszélünk; addig az ideig magunk is mint emberek gondolkozunk, és csak úgy tudjuk megközelítőleg ecsetelni előttetek azokat az igazságokat, amelyeket a szellem a szellemnek közvetlenül is át tud adni az esetben, ha a szellem nyitva áll számára és ha köztük kevés fokozati különbség van.

Tehát, amikor azt mondjuk nektek, hogy az idő közel van, emberi fogalmak szerint kell azt érteni, úgy, mint ahogy az már régebbi kijelentésekben is írva van és mondva volt. ***Közel van!***

**

És most, embertestvéreim, amikor, mint már mondtam nektek, alkonyodik, Isten még egyszer és utoljára szól ehhez a világhoz. Utoljára szól: ez azt jelenti, hogy a Szentlélek beavatkozása az emberek életébe az utolsó felvonás, amikor a Szentlélek arra inti az embereket, hogy aki még érzi magán ezeket az erőrétegeket, aki még érzi, hogy ezekből a burkokból meglehetősen vastag rétegek tapadnak rajta, aki még érzi, hogy egyik másik burok nincs egészen lehántva és letisztítva róla: **ragadja meg az alkalmat, mert az idő közel van!** Ragadja meg az alkalmat, mert az üdvösség ígérete is készen áll. Hogy azt, amit a Törvény Szelleme - párosulva az embernek parányi, jelentéktelen kis erőfeszítésével eddig elvégzett rajta - betetőzze, és megkoronázza az Atya kegyelme. Azzal, hogy megígéri azoknak, akik az utolsó erőfeszítésekben hűeknek és derekoknak bizonyulnak, hogy Ő Maga segíti lehántani, ami még megmaradt rajtuk, és felöltöztetni őket fehér ruhákba, hogy ne kerüljenek ki a külső sötétségre.

Az ő ígérete készen áll, készen állt e világ fundamentumának felvettése óta, de ebbe az ígéretbe bele kell kapaszkodni, ezt az Ígéretet meg kell ragadni, ezt az ígéretet *hinni* kell. Mert aki hisz, az összekapcsolja magát Istennel, és aki magát Istennel összekapcsolja, azt Isten fogja megváltani. **

„Az Utolsó óra munkásaihoz” II. kötet:

Testvéreim, én attól tartok, hogy *ti nem tudjátok, milyen halálosan komoly korszakban éltetek*. Ti nem is tudjátok, milyen végtelenül súlyos dolgok ezek, amelyekbe ti akkor, amikor a harmadik kijelentéssel foglalkozni, kezdtetek, belementetek.

Ti már hallottátok és tudjátok, hogy alkonyodni kezd; **ti tudjátok, hogy az idő közel van**; ti hallottátok, hogy nem mindenki, fog még egyszer visszatérhetni ide a földre, csak az, aki az igazság mellé áll és érte szakít mindenféle régi szolgálással, amely őt kezén-lábán bilincsekbe verte.

Amikor alkonyodik és a munkások a mezőn az utolsó órákban még kint dolgoznak, félvén, hogy vihar meglepheti őket, akkor kettőzött szorgalommal dolgoznak, hogy mielőtt hazatérnének, mindent rendben hagyjanak és a várható veszélytől megóvják a termést. Így van ez veletek is. Alkonyodik, a vihar szelét már érzitek, bár zúgása még csak távolról hallatszik. **És valakik még emberi, dolgaikkal játszógnak, és nem igyekeznek menteni a legdrágábbat, a lelkük üdvösségét, azok elvesznek, hiába mondják magukat akármiféle felekezeti tagjának, és hiába mondják magukat spiritistáknak is, mert nem a szavak döntenek, hanem a lélek érzése, és az a szent elhatározás és az a szent akaratkifejtés, amellyel a lélek a megismert igazság mellé áll és önmagát annak szolgálatára ajánlja fel.**

Testvéreim, még egyszer mondom nektek: *alkonyodik, ne késkérdjétek, szedjétek össze magatokat!* Higgyétek el, ha eddig nem hittétek volna, hogy nagyon komoly intelmek azok, amelyek innen hozzátok elhangzanak.

Higgyétek el, hogy a lelketek megmentése minden egyébnél előbbre való! Keressétek az Isten országát és annak igazságát; tápláljátok és neveljétek a lelketeket arra, hogy az Isten Lelkét megtalálhassátok, Aki minden napon szól hozzátok.

Ennek a tantárgynak pedig tankönyve, amint a beszédem elején mondtam nektek: *a szentírás*. Ha abba belemerültök, ha annak szépségeit, mélységeit és csodás bizonyágtételeit a lelketekbe mélyen belevésítitek, akkor felismeritek az Isten Lelkét, felismeritek

az Igazságot, amely Igazság szabaddá és bátorrá tesz titeket, és meg fogja készíteni az utatokat az ígéret földjére, azaz a szellemi szabadságra, az üdvösségre.

Szedjétek össze magatokat, embertestvéreim, adjátok át magatokat Krisztusnak, mert egyedül csak Ő az, aki megmenthet titeket. A magatok erőfeszítése vajmi keveset ér. Legyetek testvérei egymásnak a szó mélységes és igazi értelmében.

Az Úr békessége legyen veletek!

**

Evangéliumi spiritizmus II. kötet

Mindnyájan hivatalosak vagytok az ígéret földjére lélek szerint, amelyet test szerint ígért Isten Ábrahámnak. Ti nem maradtok itt, bármilyen állapotban éljétek is, akik megértettétek Isten szavát, Isten akaratát. Mert ha Isten akar is itt tartani titeket a földön, hogy szenvedjétek, üldözéseket éljétek keresztül, de Isten ígérete szerint megemlékezik rólatok, amikor elkövetkezik az idő, hogy az övéit kiemeli innen, a nyomorúság torkából.

Készüljétek, testvéreim, mert az idő közel van. Készüljétek az ígéret földjére, s ne sülyedjétek el a tévelygések és bűnök mélységeiben. Figyeljétek éberén, amikor Isten szólítja a lelketeket, hogy készen legyetek a nagy útra az örökkévalóságba, s akkor nem visz titeket a halálba, — mert hiszen a halállal nem nyílik meg előtetek az ígéret földje, — hanem elhív titeket innen, az ütközések és a szenvedések világából.

Tartsátok készen a lelketeket és igyekezzetek a szenvedést, az örömet, a megpróbáltatást, mindent a ti lelketek fejlődésére kihasználni, hogy mindenben keresztül az Isten szava, az Isten igazsága érvényesüljön az életetekben, hogy a ti lelketek felkészülve várja a hívó szót, mikor titeket a boldogság világában akar letelepíteni!

**

Kérjétek és adatik, zörgessetek és megnyitattik. De hittel kérjétek; legyen a ti hitetek Ábrahám hitéből való világosság, az a bizonyosság, amely az igaz Istenre támaszkodik, az igaz Istenből

veszi az erőt. Mert e nélkül a hit nélkül meg nem állhattok, e nélkül a hit nélkül nem juttok el az Isten ígérének beteljesüléséhez.

Ha pedig a régi időkben szükség volt erre a hitre, most, az utolsó időkben még nagyobb szükségetek van, mert az idő közel van! Mert nem a testöltések sokasága, hanem az Isten kegyelme az, ami titeket előbbre visz a fejlődés és a megigazulás útján. Az Isten kegyelme az, amelyet ha magatokhoz vontok, az engesztelődés nagy törvényébe bekapcsolódva Isten segítségével olyan dolgok elérésére segít benneteket, amely dolgokról nektek most, ezekben az időkben fogalmatok sincs. Kérjétek az Isten bűnbocsánatát és kegyelmét, hogy a szívetekből, lelketekből minden meglévő bűnt, s minden titeket körülvevő tévelygést eltöröljön, megsemmisítsen, hogy felöltöztessen titeket abba a kegyelem-nyújtotta ruházatba, amely a törvénnyel szemben való kiengesztelődésnek bizonyítéka.

Ti magatoktól úgysem tudnátok semmit jóvátenni, ti magatoktól nem tudnátok semmit letörölni, mert hiszen *a megtörténei meg nem történtté tenni nincs hatalmatokban.* Tehát szükségetek van a kegyelemre, mert szükségetek van az engesztelődésre. Isten kegyelme mindezt elvégzi veletek, rajtatok anélkül, hogy ezekről tudnátok, anélkül, hogy a ti akaratotokkal ebbe befolyhatnátok. Nektek nincs semmi másra szükségetek, mint az Isten akaratával szemben való engedelmességre, Isten akaratában való megnyugvásra és az alázatosságnak ruhájára, amely ruhába felöltöztet titeket a Megváltó, a Szabadító, hogy az Isten igazságos törvényének tükrében ne a ti bűntől elnyomorodott lelki testetek tükröződjék vissza, hanem az Isten ajándékával nektek nyújtott kegyelem öltözéke, a ti megtisztult, újjáteremtett lelketek formája. Jöjjetek, testvéreim, ne mulasszátok el az akalmat, hogy Isten kegyelméért hálát adjatok; **ne mulasszátok el, hogy mindenkor, mindenben Istent dicsőítsétek, aki titeket megkeresett, hogy megtartsa az örökéletre!**

Evangéliumi spiritizmus I III. kötet

*A spiritisták sem előbbre valók a felekezetek tagjainál; csak ők azok, akiket — még mielőtt beesteledik — az utolsó gereblyevonásokkal összegyűjtet a mennyei Gazda, hogy a csűrbe takarja. Vannak köztük szép és értékes kalászok, olyan elesett lelkek, akik a fejlődésük befejezéséhez közel — majdnem egészen közel — hullottak ki a kérékből, de megéreztek, hogy őket az isteni Gondviselés összeszedeti, és tudják, érzik, hogy nagy bűnökből, nagy tévelygésekből és hiábavalóságokból emelte ki őket az Isten kegyelme. Az ilyenek minden erejükkel, minden képességükkel odaállnak a munkálkodók közé, hogy mentse őket is, ami még menthető, ment **az idő közel van**, nincsen végtelenségig menő újjászületések lehetősége többé.*

Ez a korszak lejáróban van, és már esteledik, már nemsokára megnyúlnak az árnyak, és hiába igyekszik haza az eltévelyedett munkás, nem találja meg az árnyékoktól az utat; hiába hallja a hazahívó szót, mire hazaérne, bezáródik az ajtó előtte.

Azért siessetek; az élet Isten ajándéka, a világosság Isten kegyelme, s ameddig éltek és felettetek a nap ragyog, az Isten kegyelmének napja, addig cselekedjete tudásotokhoz, megismerésetekhez, érzéseitekhez méltó cselekedeteket, hogy Isten Országát elnyerhessétek.

**

És hogyha az emberek ezeknek az általunk hirdetett igazságoknak a szentségére, tisztaságára, tisztán való megőrzésére és a lelkükben tiszta helyre való állítására nézve figyelmeztetést nem kapnak, akkor ezek az ember-lelkek elnyújtózkodnak a kényelem nyugágán és megkeverik ezeket az igazságokat a saját gondolataikkal. És mindig többet és többet vesznek hozzájuk azokból a nekik tetsző emberi gyarlóságokból, amelyekkel azután hovatovább elhomályosítják ezeknek a szellemi ragyogását, **így lesznek a szellemi igazságokból vaskos emberi igazságok, kötelezettségek, páncélok, amelyek megnyomorítják azoknak a lelkét, akik pedig ezeken keresztül az üdvösségüket kívánták megtalálni. Így**

nyomorodott el az Igazság Lelke a különböző dogmákba való rögzítés által.

Én pedig nem akarom, hogy az emberek ezeket az igazságokat is a maguk életének járulékaivá tehesék. Nem akarom, hogy ezeket „megemésszék”, mert ezeknek tisztáknak kell maradniuk. *Az idő közel van*, és **nincs már annyi lehetőség, hogy ezek ismét egy újabb tisztítási folyamaton mehessenek keresztül, hogy megint használhatókká váljanak a későbbi nemzedék számára.** Imádkozzatok mindnyájan külön-külön és együttvéve is, hogy az Úr küldje el az ő Szentlelkének erejét és világosságát, hogy megerősítse és megvilágítsa azokat a lelkeket, akik magukévá akarják tenni azokat az igazságokat, amelyek ott álltak előttük, de ők elmentek mellettük...

**

Ezoteriák II. kötet

Testvéreim! Most azt mondom, és azt mondjuk mindnyájan: **készüljetek, mert közel van az Úr, és immár az ajtó előtt. Senki sem tudja, még a mennyei angyalok sem, mikor, mely órában, mely pillanatban jön el az idő,** amikor beteljesedik Isten akarata, amikor azt mondja az ellentét hatalmának, hogy: „elég!”, amikor ismét porba sújtja a hatalmas sárkányt, a kígyót, a hazugság szellemét, amikor megelégteli annak hatalmát és fondorkodását, az embercsoportok lelkein való uralmát.

Ismét csak azt mondjuk: készüljetek, mert az idő közel van az Úr második eljövételéhez, és már csak az ajtó előtt. Hiába akarják azt az „égforgást nézők” kiszámítani, kikutatni, hogy mikor jön el az idő, hiába akarják azt valamely ponthoz rögzíteni, hogy mikor jár le az Isten kegyelme, ezt nem tudja senki, mint mondtam, még a szolgáló lelkek sem, hogy azt az emberek világába pontosan belesugározhassák, és így annak pontos idejét senki meg nem állapíthatja.....

Azonban az Úr megmondta, megígérte, hogy Ő újra eljön; és amikor eljön, akkor az ő igazságával, az ő világosságával, az ő kegyelmével igazságot tesz, és megtisztítja az ő gabonáját minden konkolytól és tisztátalan magtól, és a konkolyt, az ocsút megégetteti

olthatatlan tűzzel kívül, a gabonát pedig betakarítja az ő csűrrebe, és mindenkinek elveszik jutalmukat cselekedeteik és lelki érzéseik szerint. „*Amikor pedig látjátok mindazokat a dolgokat, amelyekről én beszéltem titektek*” — azt mondja az Úr — „*tudjátok meg, hogy az idő közel van*”. És én újból mondom titektek, hogy az idő közel van, és már-már az előestéjéhez közeledünk annak a nagy napnak, amikor mindenki elveszi hitének, szeretetének és reményiségének s ebből folyó cselekedeteinek jutalmát, amikor beérkezik a föld az utolsó napjához. Vagyis amikor ez a korszak, a kegyelem korszaka lezáródik, és mindenki megrostáltatik, vagyis az igazság szerint a maga helyére, a maga állapotába utasítottatik attól az igazságtól, amelyet követett, amelyben hitt, amely szerint cselekedett azokban a próbaidőkben, amely időkben itt a földi életben test szerint, a maga szabad akarata szerint élt, amely irányt maga választott magának, és amely irányban az erőit kifejlesztette.

**

Névtelen szellem közleményei II.

Testvéreim! Ne csak most higgyetek, amikor reng a föld alattatok, és kezdenek a hatalmasságok összedőlni és megsemmisülni, — olyan erősségek, amelyeket eddig az emberek rendíthetetleneknek hittek — hanem mindig. És amikor már sem felettetek, sem alattatok nem látszik semmi, akkor is higgyetek, hogy Isten öröktől fogva örökkévaló, aki teremtette az eget és a földet, aki teremtette az emberi világokat, aki teremtette a ti lelketeket, aki elhelyezte a ti lelketeket ezekben a mulandó állapotokba. Higgyetek, hogy Ő számon tart titeket, számon tartja a ti hajatok szálát is. Ő tud mindenről, és minden percben, minden pillanatban látja és tudja, mi történik veletek, és várja a ti lelketekből azt a hitet, azt a bizodalmat, amellyel egész valótokat az ő kezére és gondoskodására bízátok